

Stockholm den 4 april 2017

R-2017/0435

Till Finansdepartementet

Fi2017/00971/B

Sveriges advokatsamfund har genom remiss den 27 februari 2017 beretts tillfälle att avge yttrande över promemorian Ett ökat avgiftsuttag till resolutionsreserven.

Advokatsamfundet har, utöver vad som anförs nedan, ingen erinran mot förslagen i promemorian.

Enligt gällande rätt har Sverige, såsom framgår av promemorian, med den rådande avgiftsmodellen redan i dagsläget en reglering som går utöver vad krishanteringsdirektivet föreskriver. Den svenska modellens utformning har inneburit att Sverige redan under avgiftsåret 2016 uppnått den i krishanteringsdirektivet angivna miniminivån.

Den aktuella svenska modellen med två avgifter – resolutionsavgift och riskavgift – innebär att då resolutionsreserven överstiger målnivån tre procent av de garanterade insättningarna och ingen resolutionsavgift därvid ska uttas, så ska en riskavgift uttas. Fastställandet av riskavgift blir föremål för prövning i särskild ordning. Med nuvarande regler kan riskavgiften för en avgiftsskyldig bli noll om sannolikheten att den avgiftsskyldige kommer att försättas i resolution är mycket låg. Riskavgiften har inte någon motsvarighet i krishanteringsdirektivet. Fastställandet av hur riskavgiften tas ut, ska med nuvarande ordning fastställas enligt förordning meddelad av Riksgäldskontoret. Ordningen kring fastställandet av riskavgift torde enligt Advokatsamfundets bedömning, i praktiken medföra stora utmaningar.

Det förslag som nu redovisas i promemorian, som både innebär en höjning av resolutionsavgiften och ett borttagande av målnivån, skulle innebära att Sverige går

väsentligt längre än vad som anges i krishanteringsdirektivet avseende miniminivån. Om Sverige väljer att i sitt regelverk ta in betydligt hårdare regler jämfört med övriga medlemsstater, får detta enligt Advokatsamfundets mening en klart negativ konkurrens-
påverkan. Sverige har redan i dag en mer långtgående reglering än övriga medlemsstater. Att införa ännu strängare regler aktualiserar frågan om Sverige har särskilda omständigheter som motiverar detta – har Sverige med sina banker försatt sig i en situation som ställer krav på hårdare regler vad gäller uttagande av resolutionsavgifter än övriga medlemsstater? Om det är så att man anser att Sverige har en banksektor som kräver väsentligt större insatser från statens sida än övriga medlemsstater, så torde frågeställningen enligt Advokatsamfundets mening snarare vara hur Sverige får bukt med den rådande banksektorn. Det rimliga i ett sådant resonemang torde då vara att inrikta sig på preventiva åtgärder och regelverk för att minska risken för att banker hamnar i krissituationer. Detta talar för att fokus borde ligga på väl utformade kapitaltäckningsregler, inte på att ytterligare höja resolutionsavgifterna.

Förslaget med höjda resolutionsavgifter och borttagandet av målnivåer väcker även frågeställningar såsom om detta grundar sig i att Sverige behöver vidta dessa åtgärder för att klara av sin krishantering eller om det är ett sätt att stärka statens kassa.

Sammanfattningsvis är Advokatsamfundet kritiskt till att höja uttaget av resolutionsavgifter från nuvarande nivå och att ha ett kontinuerligt uttag av resolutionsavgifter.

SVERIGES ADVOKATSAMFUND

Anne Ramberg